

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/313/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112211399
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1112211399.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : A. G., S. Č.. X, XXX XX N., proti odporcovi : Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta č. 9, Banská Bystrica, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia o uložení povinnosti odporcovi vydať navrhovateľovi poštové zásielky uložené v Post Boxe u odporcu, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C 84/2012-100 zo dňa 26.06.2012, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi vydať navrhovateľovi poštové zásielky (bez bližšej konkretizácie) uložené v Post Boxe u odporcu, a to na základe predloženia osobných dokladov navrhovateľa s fotografiou, vodičského preukazu, karty MHD a knižničného preukazu, a to až do dňa vydania nového občianskeho preukazu navrhovateľovi. Súd prvého stupňa zároveň rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vychádzal z tvrdenia navrhovateľa, že od roku 2008 má u odporcu ako poskytovateľa poštových služieb, na jeho prevádzke Pošta Bratislava 1, Nám. SNP č. 35, Bratislava, zriadenú platenú službu Post Box, ktorú si pravidelne štvrťročne obnovuje. Navrhovateľ si zásielky uložené v Post Boxe určené mu do vlastných rúk na pošte osobne preberá. O zásielkach určených do vlastných rúk informuje odporca navrhovateľa zaslaním emailu na emailovú adresu navrhovateľa. Do 04.04.2012 navrhovateľ riadne preberal u odporcu uložené zásielky adresované navrhovateľovi do vlastných rúk. Po tomto dátume však odporca odmieta navrhovateľovi vydať u neho uložené zásielky navrhovateľovi. Navrhovateľ sa od roku 2003 stále zdržuje, býva a pracuje v Bratislave a na adrese trvalého pobytu v Banskej Bystrici sa od roku 2003 vôbec nezdržiava. Po skončení platnosti starého občianskeho preukazu navrhovateľa č. Z. XXX XXX bolo navrhovateľovi Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava V dňa 03. 10. 2011 vydané pod č. k. P. - N. - A. - P. - X - XXX/XXXX potvrdenie o občianskom preukaze s platnosťou do 03.01.2012, čl. 19. Nový občiansky preukaz navrhovateľovi vystavený nebol. Vystaveniu nového občianskeho preukazu po skončení doby platnosti doterajšieho občianskeho preukazu bráni skutočnosť, že do nového občianskeho preukazu je potrebné už zapísať novú adresu trvalého pobytu navrhovateľa. Navrhovateľ však nemohol predložiť príslušnému útvaru polície doklad, ktorý by potvrdzoval pravdivosť údajov o novom trvalom pobyte navrhovateľa v Bratislave, pretože vlastníkom bytu, kde navrhovateľ býva, neudelil navrhovateľovi súhlas na trvalý pobyt na adrese bytu. V takomto prípade je možné podľa zákona č. 253/1998 Z. z. o vyznačení trvalého pobytu navrhovateľa požiadať obec, bez konkrétnej adresy. Navrhovateľ podľa tohto zákona osobne požiadal ohlasovňu pobytov Mestskej časti Bratislava - Petržalka o vystavenie potvrdenia o trvalom pobyte na túto mestskú časť. Táto ohlasovňa však odmietla takéto potvrdenie o trvalom pobyte navrhovateľovi vystaviť s odôvodnením, že podmienkou zápisu trvalého pobytu na túto mestskú časť je zrušenie doterajšieho trvalého pobytu navrhovateľa na H. Č.. XXXX/XX, N. N., Č.. XX. Na základe týchto skutočností tak navrhovateľ požiadal Okresné riaditeľstvo

Policajného zboru Bratislava V o predĺženie potvrdenia o občianskom preukaze vydané dňa 03. 10. 2011 č. k. ORP - BA5 - PP - OD - 1 - 720/2011 s platnosťou do 03.01.2012, čl. 19. Platnosť tohto potvrdenia o občianskom preukaze bola predĺžená do 03.04.2012. Medzi tým, listom zo dňa 05.01.2012, čl. 17, navrhovateľ požiadal mesto Banská Bystrica o zrušenie jeho trvalého pobytu na V. H. Č.. XXXX/XX v Banskej Bystrici a to z dôvodov vyššie uvedených. Mesto Banská Bystrica, Mestský úrad v Banskej Bystrici, Matričný úrad a ohlasovňa pobytu, mu listom zo dňa 10. 01. 2012, čl. 18, uviedlo, že zrušenie jeho trvalého pobytu na základe tejto jeho žiadosti nie je možné vykonať. S takýmto postupom mesta Banská Bystrica navrhovateľ nesúhlasil a dňa 01.02.2012 podal na Okresnú prokuratúru Banská Bystrica podnet, čl. 14, na odstránenie nezákonnosti v postupe Mesta Banská Bystrica pri vybavovaní jeho žiadosti o zrušenie trvalého pobytu. Odporca emailom informoval navrhovateľa o uložení poštových úradných zásielok určených do vlastných rúk navrhovateľa. Z týchto emailov má za to, že ku dňu podania tohto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sú na pošte uložené štyri úradné zásielky. Odo dňa 03.10.2011 sa navrhovateľ pri vyzdvihnutí uložených zásielok adresovaných navrhovateľovi do vlastných rúk, preukazoval svoju totožnosť potvrdením polície o občianskom preukaze, vodičským preukazom, knižničným preukazom alebo kartou MHD. Po skončení platnosti potvrdenia polície o občianskom preukaze dňom 03.04.2012 odporca odmietol vydať navrhovateľovi u neho uložené úradné zásielky. Navrhovateľ vzniknutú situáciu riešil s odporcom (vedúcou Pošty Bratislava 1), avšak bezúspešne. Odporca argumentoval tým, že podľa Poštových podmienok na vydanie uložených zásielok navrhovateľovi je potrebné predloženie občianskeho preukazu alebo potvrdenia o občianskom preukaze a iného dokladu s fotografiou. Keďže navrhovateľ nemá ešte vydaný nový občiansky preukaz a platnosť potvrdenia polície o občianskom preukaze mu už skončila, podľa názoru odporcu nie je možné mu vydať u odporcu uložené zásielky. Navrhovateľ poukazoval na to, že vydanie nového občianskeho preukazu s uvedením nového trvalého pobytu, po zrušení jeho starého trvalého pobytu, je v štádiu riešenia príslušných orgánov, rýchlosť ktorých navrhovateľ nemôže ovplyvniť. Mal za to, že nevydaním uložených zásielok u odporcu môže vzniknúť navrhovateľovi ujma na jeho právach a právom chránených záujmoch, ako aj hrozba nesplnenia si prípadných povinností uložených navrhovateľovi.

V odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej mieni domáhať určenia, že právo navrhovateľa na vydanie poštových zásielok uložených na meno navrhovateľa v dispozícii odporcu v Post Boxe u odporcu na Pošte Bratislava 1, Nám. SNP č. 35, Bratislava, navrhovateľovi nezaniká a nie je obmedzené tým, že navrhovateľ nemá vydaný občiansky preukaz, a ani tým, že navrhovateľovi skončila platnosť potvrdenia o občianskom preukaze.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. a ust. § 26 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia; neosvedčil bezprostrednosť ohrozenia jeho práva, naviac petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nesúvisí a nekorešponduje s prípadným návrhom vo veci samej. Súd prvého stupňa po preskúmaní predmetnej právnej veci ustálil, že navrhovateľ, ktorý si vybral na podávanie a dodávanie zásielok u odporcu službu Post Box, je pri preberaní úradných zásielok uložených v priechniku pošty, povinný svoju totožnosť preukazovať podľa ustanovenia bodu 19.1 a 19.2 Poštových podmienok, v zmysle ktorých je povinný sa preukázať platným občianskym preukazom, potvrdením o občianskom preukaze, vydaným príslušným policajným útvarom v spojení s iným preukazom obsahujúcim fotografiu, žiadosťou o vydanie občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom v spojení s iným preukazom obsahujúcim fotografiu, cestovným dokladom, dokladom o pobyte a cudzineckým pasom. Podľa súdu prvého stupňa z návrhu navrhovateľa nevyplýva, že by sa pokúšal pri preberaní zásielok preukázať svoju totožnosť ďalšími spôsobmi, ktoré pripúšťa ustanovenie bodu 19. 2. Poštového poriadku, a to žiadosťou o vydanie občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom v spojení s iným preukazom obsahujúcim fotografiu alebo cestovným dokladom. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal súd prvého stupňa za to, že navrhovateľ doteraz nevyužil všetky spôsoby, ktoré mu umožňuje ustanovenie bodu 19. 2. Poštového poriadku.

O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd v súlade so zásadou úspešnosti podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ. Skutkové závery súdu prvého stupňa považoval navrhovateľ za chybné, majúce za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Vo svojom odvolaní uviedol, že keby disponoval cestovným pasom, preukázal by sa ním. Záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nevyužil možnosť preukázať totožnosť cestovným pasom, nemá akúkoľvek logiku. Prvostupňový súd si neoveril, či navrhovateľ má vydaný platný cestovný pas, ale i napriek tomu opiera rozhodnutie o domnienku, že navrhovateľ platný cestovný pas má. Podľa navrhovateľa súd prvého stupňa vôbec neskúmal skutočnosť, či navrhovateľ môže disponovať žiadosťou o vydanie občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom, i keď je zrejmé, že navrhovateľ takou žiadosťou disponovať nemôže. Následne poukázal na skutočnosť, že z listinných dôkazov je zrejmé, že sa usiluje o zmenu údajov v novom občianskom preukaze, avšak za danej situácie nebol príslušný na prijatie žiadosti o vydanie nového občianskeho preukazu a na vydanie nového občianskeho preukazu žiadny orgán policajného zboru. Závery súdu prvého stupňa o navrhovateľovom nevyužití všetkých možností preukázať svoju totožnosť cestovným pasom, alebo žiadosťou o vydanie nového občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom sú neopodstatnené.

Navrhovateľ mal taktiež výhrady k nesprávnej interpretácii a výkladu ustanovení o predbežnom opatrení § 74 a nasl. ustanovenia O.s.p. Súdu prvého stupňa ďalej vytkol, že potrebu doručenia poštových zásielok navrhovateľovi považuje za akúsi druhoradú záležitosť, na ktorej navrhovateľ nemá záujem a nedoručenie poštových zásielok za okolnosť, ktorá navrhovateľa bezprostredne neohrozuje. Zastával názor, že vyvinul dostatok úsilia o vydanie poštových zásielok a pokúsil sa, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, s odporcom dohodnúť. Odporca však odmietol akúkoľvek spoluprácu a svojím prístupom k veci spôsobil to, že navrhovateľ sa k jemu určeným poštovým zásielkam zatiaľ nedostal. Takýmto postupom vlastne zasiahol do základného práva navrhovateľa garantovaného v čl. 14 Ústavy SR. Navrhovateľ za daných okolností považoval návrh na nariadenie predbežného opatrenia za plne dôvodný, pričom v petite návrhu určito a zrozumiteľne označil osobné doklady, vodičský preukaz, karta MHD a knižničný preukaz, na základe ktorých mu je odporca povinný vydať poštové zásielky. Rovnako za chybný považoval aj záver súdu prvého stupňa, že petit návrhu nekorešponduje s prípadným návrhom vo veci samej.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil, návrhu vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť trovy odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e), f) O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal, alebo niečo znášal.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ domáha nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého by súd uložil odporcovi vydať navrhovateľovi poštové zásielky uložené v Post Boxe, a to na základe predloženia osobných dokladov navrhovateľa s fotografiou, vodičského preukazu, karty MHD a knižničného preukazu, a to až do dňa vydania nového občianskeho preukazu.

V zmysle zákonnej požiadavky upravenej v ust. § 74 O.s.p. má byť predbežné opatrenie výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, len ak je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej, alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, teda taký stav právnych a faktických vzťahov medzi účastníkmi, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu ochranu.

Vzťah účastníkov konania pri preberaní zásielky sa riadi podľa ustanovenia bodu 19.1 a 19.2 Poštových podmienok, v zmysle ktorých je navrhovateľ povinný sa preukázať platným občianskym preukazom, potvrdením o občianskom preukaze vydaným príslušným policajným útvarom v spojení s iným preukazom obsahujúcim fotografiu, žiadosťou o vydanie občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom v spojení s iným preukazom obsahujúcim fotografiu, cestovným dokladom, dokladom o pobyte a cudzineckým pasom, v dôsledku čoho ak navrhovateľ podmienky nespĺňa, neosvedčil ohrozenie svojho práva a teda potrebu dočasnej úpravy. Súd nemôže z hľadiska

riešenia životných situácií účastníkov prekračovať svoje právomoci a vyhovieť návrhu bez toho aby boli splnené zákonné predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ neosvedčil existenciu ohrozenia jeho práva ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá by odôvodňovala nezákonný zásah súdu do interných predpisov odporcu upravujúcich postup pri vydávaní zásielok.

Z hľadiska skutkového je nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrh na nariadenie predbežného opatrenia taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom môže dôvodne nadobudnúť súd presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti priaznivého rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by osvedčili potrebu predbežnej úpravy pomerov na jeho strane. Uvedenému záveru nasvedčujú aj argumenty navrhovateľa v odvolaní, z ktorých badať zahmlievanie o existencii cestovného pasu.

K navrhovateľom namietanému nedostatočnému vykonaniu dokazovania, že si prvostupňový súd si neoveril, či navrhovateľ má vydaný platný cestovný pas a že súd neskúmal skutočnosť, či navrhovateľ môže disponovať žiadosťou o vydanie občianskeho preukazu potvrdenou príslušným policajným útvarom je nutné uviesť, že pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd pri zistení pred vydaním konečného rozhodnutia. Zákon ani nepredpokladá že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Ust. § 75 ods. 2 O.s.p. vyžaduje, aby návrh na nariadenie predbežného opatrenia okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahoval opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neosvedčenie požadovaných náležitostí sa premietne v zamietnutí návrhu. Procesný postup súdu prvého stupňa v danej veci zodpovedal vyššie uvedenej povahe konania a rozhodovania o predbežnom opatrení a preto nemožno súdu prvého stupňa vytknúť navrhovateľom namietaný nesprávny postup.

Po vecnom a právnom posúdení návrhu na základe obsahu spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľ neosvedčil v danom štádiu postupu konania, že by mu svedčilo právo, ktorého ochranu by bolo nevyhnutne potrebné zabezpečiť navrhovaným predbežným opatrením a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.